

[Kristen Amby.]

billiger man; det gør jeg i og for sig ogsaa, men det ærede Medlem indtager den Stilling, som ogsaa jeg og mit Parti indtager, at man ikke, uden at den strenge Nødvendighed er over en, skal gøre Indgreb over for hævdvundne Rettigheder, og det glæder mig. Det glæder mig altid at se en Mand følge sit Instinkt og sin Retsbevidsthed, men jeg maa sige, at det havde maaske mere politisk Betydning, hvis det var det ærede Medlem muligt, hvad jeg i og for sig ikke tvivler om, det maatte være, ovre i det andet høje Ting at overtale nogle af sine Meningsfæller — det behøver ikke at være mange, kun et Par Stykker — til at indtage samme Standpunkt, som det ærede Medlem her indtager. Jeg tror, at det for Sagens Skyld og i det hele taget for den politiske Sundheds Skyld var klogt, om det skete, saa var det dog fastslaaet, at vi endnu ikke lever under ministeriel Diktatur her i Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steen her Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Jeg vil gerne sig til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at den Form for Venlighed, jeg her var ude for, sætter jeg ingen Pris paa. Men derfor kunde det ærede Medlem jo godt være logisk. Det ærede Medlem udtalte sin Glæde over her at staa over for en Mand, der følger sit Instinkt og sin Overbevisning, og jeg ved ikke, hvad det var det ærede Medlem sagde. Men det er ikke noget specielt for mig, det gælder ogsaa de andre Medlemmer af det Parti, jeg tilhører. Det ærede Medlem kan være ganske overbevist om, at mine Meningsfæller i Landstinget vil stemme ud fra den Bedømmelse af Sagen og ud fra det Instinkt, de har, og det vilde ikke være pænt af mig, om jeg vilde prøve paa at overtale dem til at stemme anderledes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg tror slet ikke, det ærede Medlem Hr. Steen, naar han taler med sine Meningsfæller — og det gør han jo dog —, kan lade være med at paavirke dem. Efter mit Kendskab til det ærede Medlem er han saadan indrettet, at han uvilkaarlig paavirker andre med sin Anskuelse. Og det skulde altsaa glæde mig, om det Resultat kom ud af det, naar det hele er overstaaet, at det ærede Medlems

Mening breder sig og hans Paavirkning viser sig at have haft Virkning paa et Par Stykker af det andet høje Tings Medlemmer.

Sønderup: Jeg gav før Udtryk for den Opfattelse, at den Lov, som nu bliver vedtaget, vil blive en kæmpestor Skuffelse, fordi den, efter som Erfaringen skrider frem, vil vise sig slet ikke at rumme de Muligheder, som man gennem Agitationen har foregøglet Befolkningen, den skulde rumme. Rent sagligt er Forholdet det, hvad enhver, der er kendt med de praktiske Forhold, ved, at Husmandsbrugene i mangfoldige Tilfælde ligger i Kolonier, med indbyrdes Naboskab, som fuldstændig umuliggør at komme dem til Hjælp netop med den her foreslaaede Ekspropriationsbestemmelse. Dernæst er det ogsaa et Spørgsmaal, om vi i alt for stor Udstrækning skal tilsigte en Ændring af hele den Struktur, som Sættelsen af de forskellige Jordbrug har i vort Land. Det er slet ikke umuligt, at der kan foregaa en fuldkommen Kursændring; de rent øjeblikkelige Forhold har jo ikke Krav paa at skulle være ved evindeligt, og derfor vilde det være letsindigt ud fra en øjeblikkelig Tilstand fuldstændigt at ændre Kursen for vor Udstykning.

Naar vi har stillet Forslag om, at Ekspropriationsbestemmelsen udgaar, er det, fordi vi rent sagligt ikke ser, at den tjener noget fornuftigt Formaal. Det, som efter vor Opfattelse er det afgørende og det centrale i Lovforslaget, er, at der tillades Sammenlægning i visse Tilfælde, og at der i Forbindelse hermed stilles de fornødne Midler til Raadighed. De Paragraffer i Lovforslaget, som tager Sigte paa dette, stemmer vi for, og dem vil vi gaa ud og kæmpe for, fordi de sagligt set er rigtige. Jeg kan derimod ikke forstaa, at Landbrugsministeren krampagtig vil fastholde Ekspropriationsbestemmelsen.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen sagde, at jeg havde ikke nogen Grund til at føle mig skuffet over de Radikales Holdning i dette Spørgsmaal. Ja, nu er det ærede Medlem Hr. Steen rykket mig kraftig til Undsætning. Netop hans Udtalelser i sin Tid var noget af det, hvorpaa vi grundede vor Forhaabning om, at der vilde blive saa mange, der sprang fra, at det vilde ende med, at vi slap for denne Ekspropriationsbestemmelse. Jeg anerkender den Holdning, som det ærede Medlem Hr. Steen har indtaget, og jeg takker ham for, at han er gaaet over paa vor Linie — eller rettere sagt, han er ikke gaaet over paa vor Linie, han har egentlig staaet paa den hele